Avantprojecte d'Estatuts i Programa de la Confederació Sindical de Comissions Obreres

Edita: Confederació Sindical de la C.O.N.C.

Avantprojecte d'Estatuts i Programa de la Confederació Sindical de Comissions Obreres

Edita: Confederació Sindical de la C.O.N.C.

D.L.: B. 11400 - 1977 - Sers Barral - Provenza, 219 - Barcelona - Printed in Spain

Introducció

Les Comissions Obreres tenen més de 20 anys d'història.

Tres factors determinen la seva aparició: el caràcter antiobrer del Sindicat Vertical; el buit sindical produït per la progressiva desaparició dels Sindicats obrers històrics, conseqüència, entre altres causes, de la repressió, i la consciència sentida pels treballadors i expressada en multitud de lluites, grans i petites —malgrat les dificultats d'aquells anys—, que era necessari alliberar-se de la brutal explotació a què estaven sotmesos i reorganitzar el moviment obrer sindical per fer més eficaç aquesta lluita i l'oposició als sindicats oficials i a la Dictadura. El mateix desenvolupament econòmic i els problemes que se'n derivaven impulsaren l'aparició de Comissions Obreres.

Comissions Obreres no han partit de zero. Són el fruit de l'acumulació d'experiències vives protagonitzada per la nostra classe obrera. Recullen la tradició de la seva combativitat, solidaritat i sentit de classe, i busquen superar les seves passades divisions.

Sorgides de la mateixa entranya de la classe obrera i necessitades de donar solució a problemes concrets, tant reivindicatius com d'acció

i organització, han sabut utilitzar totes les possibilitats per desenrotllar les mobilitzacions dels treballadors, reforçant en aquests, a través de l'acció, llur consciència de classe i llur sentit unitari, i superant els formidables obstacles que la repressió ha aixecat contra elles.

Les Comissions Obreres han estat el factor decisiu per redreçar els treballadors i posar-los en condicions per mostrar llur pes i llur talla en la vida social i política, reconstituint, dia rera dia, vaga rera vaga, allò que amb la repressió la Dictadura havia aniquilat.

La seva organització ha reflectit el marc en què, en cada etapa, han hagut de desenvolupar la seva acció. Si els primers anys tenien caràcter espontani, més tard creen estructures estables, des de l'empresa a nivell de l'Estat. Sense perdre el seu contingut de moviment sindical, l'etapa actual suposa un fort avanç en la seva organització.

La seva pràctica sindical ha imposat, de fet, drets negats per la Dictadura, com el de reunió —assemblea—, el d'expressió i el de vaga. Són obertes a tots els treballadors i, en superar la divisió entre afiliats i no afiliats, per a la participació en la vida sindical, creen millors condicions per a la unitat.

Comissions Obreres han impulsat i continuaran impulsant la màxima unitat entre els treballadors, afavorint la creació d'òrgans representatius de tots ells, tant en l'empresa com a nivells superiors, en la perspectiva d'un Congrés

Sindical Constituent; com i també aprofundint la unitat d'acció amb les altres organitzacions sindicals, orientant-ho tot cap a l'objectiu de la unitat sindical.

Des del seu origen, Comissions Obreres han tingut clara consciència que el sindicalisme de classe ha de lluitar per resoldre els problemes concrets dels treballadors, sense oblidar que de la naturalesa explotadora del capitalisme se'n deriva que aquests problemes no tenen una solució definitiva, ja que el mateix sistema fa que es reprodueixin periòdicament. L'atur, la subocupació, la inflació, les crisis econòmiques, són aspectes que el capitalisme porta a la seva medul·la. Per això l'orientació de classe de Comissions Obreres s'expressa en la seva decisió de contribuir a la supressió d'aquest sistema i a la construcció del socialisme.

Eliminar l'explotació de l'home per l'home, construir el socialisme, és una tasca a la qual han de contribuir els treballadors i les organitzacions sindicals i polítiques interessades en aquest objectiu.

Per a Comissions Obreres, la forma de fer superable la pluralitat sindical i, al mateix temps, permetre aquesta orientació socialista és practicar un sindicalisme sòcio-polític. Actuar no sols al camp reivindicatiu i laboral, sinó també a l'àrea social on es manifesta la situació de discriminació i d'opressió que pateixen els treballadors —vivenda, ensenyament, sanitat, etc.— i, a més, en el marc polític en què aquella

recolza —restricció de llibertats, mesures dels governs capitalistes, etc.

De l'origen i dels principis que marquen els objectius a més llarg abast de la Confederació Sindical de Comissions Obreres es desprenen les grans línies d'un programa a curt termini, que, després de permetre defensar eficaçment els interessos immediats dels treballadors i conquistar la llibertat sindical i les llibertats democràtiques, nacionals i regionals, se situï en el quadre d'un altre a més llarg termini que condueixi al socialisme en llibertat, sobre la base d'una planificació democràtica i de la màxima autogestió.

Avantprojecte de programa

1. Reivindicacions sòcio-polítiques generals

a) Llibertat sindical, llibertats democràtiques, nacionals i regionals. Dret d'associació, reunió, manifestació i lliure expressió. Dret de vaga. Llibertat de sindicació per als treballadors, inclosos els funcionaris, sense cap exclusió.

b) Amnistia laboral, readmissió de tots els acomiadats i represaliats per motius sòcio-econòmics. Amnistia per a tots els presos i exiliats polítics sense excepció.

c) Reconeixement legal dels drets sindicals a l'empresa, fins i tot durant la jornada de treball:

- Reunió, Assemblea i locals per a tota l'activitat sindical.
- Propaganda.
- Afiliació i cotització.

d) Garanties als representants o organismes elegits pels treballadors, en les empreses i en els seus sindicats, que disposaran de temps retribuït per a l'activitat i la formació sindicals.

e) Dissolució de l'aparell del Movimiento, inclòs el Sindicat Vertical.

- Devolució del patrimoni sindical a la propietat i l'ús dels treballadors i de les seves organitzacions sindicals.
- Derogació de la legislació actual i noves formes sobre contractació col·lectiva.

2. Reivindicacions salarials

a) Salari mínim interprofessional garantit, establert amb la participació dels representants sindicals dels treballadors, amb escala mòbil revisable automàticament quan el cost de la vida pugi en més de tres punts, de manera que aquesta millori constantment. Intervenció dels treballadors en la fixació i el control de l'Índex del Cost de la Vida.

b) Tendència que la part variable del salari sigui mínima, per incorporació als ingressos fixos, mentre que primes, plusos i incentius de tot tipus s'incloguin en el salari a tots els efectes (jubilació, malaltia, regulació de plantilla, etc.). Tendència a aconseguir el 100 per 100 del salari real en cas de malaltia, invalidesa, jubilació, atur o accident. Exempció dels impostos directes sobre els salaris inferiors a un mínim anual. Pagament, com a mínim, del 50 per 100 del salari real per part de l'Estat als joves durant el servei militar, i del 100 per 100 en cas que tinguin família a càrrec seu, respectant-los el lloc de treball. Eliminació de l'IRTP i aplicació

de l'impost general sobre la renda de les persones físiques.

3. Jornada laboral i condicions de treball

a) Quaranta hores de treball la setmana, amb dos dies seguits de descans; trenta-cinc hores per als treballs nocturns, tòxics, penosos, subterranis o perillosos, amb tendència a eliminar-los. Jornada continuada i reduïda a l'estiu. Reducció progressiva de la jornada.

b) Garantia, a través d'una caixa de compensació, d'un mes de vacances pagades l'any, vacances pre-natals i postnatals per a la dona treballadora de quatre mesos en total; creació de guarderies en les empreses i concessió de permís retribuït per a la lactància.

Inclusió, dins de la jornada laboral, de la formació professional i amb centres i retribució a càrrec de l'empresa i controlats pels treballadors. Permisos retribuïts per als treballadors que s'examinin i horari flexible per als que estudiïn.

c) Període de prova de quinze dies, a partir del qual el treballador es considerarà fixo en la plantilla. Eliminació del prestamisme laboral i del sistema de contracta per a treballs permanents.

d) Jubilació als seixanta anys per als homes i als cinquanta-cinc per a les dones i treballadors en general que prestin treballs penosos

o perillosos. Actualització i revisió periòdica de les pensions.

e) Defensa del lloc de treball o dret al treball; en cas de crisi, reducció de la jornada de treball percebent el 100 per 100 del salari; en cas d'atur tecnològic per reconversió, l'empresa es comprometrà a la readaptació professional dels afectats sense que en cap cas puguin disminuir els ingressos dels treballadors. Control de l'admissió perquè els llocs de treball s'ocupin de forma indiscriminada.

f) Concessió de beques als treballadors i especialment als joves que estudien mentre no existeixi ensenyança gratuïta. Creació de gimnasos i polisportius en les empreses a disposició dels treballadors.

g) Supressio dels treballs penosos i perillosos, sobre la base d'instal·lacions i mitjans tècnics adequats.

h) Reducció de les diferències salarials. Respecte a les categories professionals racionalitzant el seu nombre.

i) Equiparació en drets laborals, salarials i sindicals i serveis assistencials i socials per part dels treballadors del camp, la mar i els serveis.

j) Completa igualtat dels joves respecte als altres treballadors en el que es refereix àl salari, la categoria professional, el lloc de treball i la formació professional. A treball igual salari igual.

k) Respecte a la dona, a treball igual salari igual. Igualtat de possibilitats en l'accés a tota

mena de treballs i categories laborals. Supressió legal i pràctica de qualsevol discriminació per raó de sexe. Tendència a suprimir el treball a domicili, que s'aprofita de la dona com a mà d'obra barata i proporciona un estalvi substancial als patrons, ja que no necessiten instal·lacions ni serveis complementaris, i deixa la dona desemparada laboralment, i sense poder exercir els seus drets per causa de l'aïllament.

Mentre no se suprimeixi aquest treball a domicili, s'inclourà a la Seguretat Social. Regulació del treball de la dona com a assalariada del servei domèstic. Mentre aquest no desaparegui, haurà de comptar amb els mateixos drets socials que la resta dels treballadors.

Creació de Centres de Formació Professional, no discriminatoris, que possibilitin la incorporació de la dona al treball, qualsevol que sigui la seva situació actual.

Supressió de les lleis que, fins i tot sota l'aspecte de protecció a la dona, no signifiquen més que la seva marginació del treball amb ocasió del matrimoni i de la maternitat. En resum: equiparació total i en tots els sentits de la dona a l'home.

4. Reivindicacions sobre control i participació

Control dels treballadors sobre l'organització i els ritmes del treball. Disminució dels ritmes o intensitat del treball per evitar la seva re-

percussió negativa en la part psíquica i la part física del treballador. Desaparició de l'increment en els ritmes de treball com a contrapartida de l'augment salarial. Desaparició del preu fet. Participació en el control de l'acumulació de capital i de la inversió en les empreses, com i també dels resultats, començant per les empreses estatals.

5. Equipament i reivindicacions socials amb participació democràtica en la seva gestió

Vivendes dignes amb lloguers no superiors al 10 per 100 del salari. Equipaments i serveis en els barris i zones rurals (amb dotació de biblioteques i museus), zones verdes, transports adequats, cómodes i barats, mercats municipals, cooperatives de consum per als treballadors, enllumenat i clavegueres, asfaltat, etc. Locals per a les associacions de veïns, com i també per als grups artístico-culturals, recreatius i esportius. Instal·lació de guarderies en totes les empreses i barriades, creació de serveis col·lectius, per a aquell qui ho desitgi, de les tasques domèstiques (sobre la base de muntar, a més a més de guarderies, serveis de rentar la roba, menjadors, etc.).

6. Seguretat Social i política sanitària

a) Unificar i desenvolupar l'acció sanitària en una triple direcció: preventiva, assistencial i rehabilitadora. Adopció de mesures rigoroses contra la contaminació del medi ambient i l'adulteració dels aliments.

Progressiva socialització de tota la Sanitat.

b) Creació d'un Servei Central de Seguretat que unifiqui els criteris generals de la política sanitària.

c) Pas de la Seguretat Social directament a l'Estat, i el seu finançament a càrrec del Pressupost General.

- Descentralització territorial en l'administració dels fons.
- Control de fons i recursos de la S.S. per part dels treballadors de la Sanitat i dels usuaris.
- Ciutats Sanitàries amb tots els serveis a cada zona, amb unitats hospitalàries a cada poble, barri o demarcació, amb participació en la seva gestió dels professionals de la Medicina i de la resta del personal de la Sanitat i dels usuaris.
- Inclusió de tots els treballadors de la indústria, l'agricultura, els serveis, la funció pública i autònoms en la Seguretat Social, sigui quina sigui la seva situació laboral: en atur, acomiadats, etc.
- Lliure elecció de metge per part de l'usuari.

- Nacionalització de la indústria farmacèutica, que passaria a ser finançada i gestionada per la Seguretat Social, com a únic mitjà d'ordenar aquest sector i d'acabar amb la situació actual d'aprofitament de la Medicina com un negoci altament lucratiu.

7. Ensenyança i formació permanent

Obligatorietat i gratuïtat de l'ensenyament fins als 16 anys. Gratuïtat de l'ensenyament a tots els nivells. Reconeixement jurídico-laboral de l'activitat docent i constitució d'un cos únic d'ensenyants. Autonomia dels centres d'ensenyança davant els poders públics. Donar facilitats als qui treballen i estudien.

8. Objectius econòmics

a) Distribució equitativa de la riquesa; fort impost progressiu sobre les rendes i sobre les grans herències; tendència a la supressió dels impostos indirectes —menys els de luxe— i increment dels impostos directes.

b) Pla de socialització o municipalització del sòl edificable, amb una indemnització justa, per tal d'evitar l'especulació i per a l'edificació de vivendes dignes per als treballadors per part de l'Estat. Intervenció dels Sindicats en la planificació urbana.

c) Regionalització de les decisions en matèria d'ordenació territorial, amb atenció especial a la conservació de la Natura i el medi ambient.

d) Pla d'urgència d'inversions preferencials a fi d'iniciar la correcció dels grans desequilibris regionals existents en l'actualitat.

9. Mesures sòcio-econòmiques en perspectiva

Les reivindicacions i mesures sòcio-econòmiques se situarien en la perspectiva d'un conjunt de decisions posteriors que comprendrien:

1. La nacionalització o socialització de les principals fonts d'energia i de les indústries extractives bàsiques importants.

2. La realització d'una Reforma agrària que comprengui: l'expropiació de latifundis i finques mal cultivades; la concentració de petites unitats no rendables en unitats òptimes de producció; l'accés a la terra, per a la seva explotació, dels camperols pobres i dels obrers agrícoles, perquè lliurement decideixin sobre les formes de treball, que podrien ser individuals, cooperatives o col·lectives. Ajuda tècnica i crèdits per part de l'Estat i preus remuneradors per als productes del camp.

10. Objectius irrenunciables

Són objectius d'aquesta Confederació, en la perspectiva de suprimir l'explotació de l'home per l'home i del socialisme en llibertat:

1. Nacionalització o socialització de la gran banca i del crèdit, reducció dels tipus d'interès, orientació dels crèdits d'acord amb la planificació democràtica i els interessos nacionals. Nacionalització de les companyies d'assegurances i control rigorós de les empreses multinacionals. Racionalització i control democràtic dels circuits comercials, eliminant i disminuint els beneficis abusius, pagant preus remuneradors als petits productors i facilitant als consumidors preus estables i justos. A tal fi, intensificar i desenvolupar les cooperatives de producció, de distribució i de consum.

2. Socialització o nacionalització dels principals monopolis, desenvolupament de l'extracció i la transformació de primeres matèries, protecció i crèdits a les petites i mitjanes empreses.

Avantprojecte d'Estatuts de la Confederació Sindical de Comissions Obreres

Definició de principis

La Confederació Sindical de Comissions Obreres és un sindicat de nou tipus, que recull les característiques que el moviment organitzat de Comissions Obreres ha anat desenvolupant al llarg d'aquests anys, com a expressió de la lluita dels treballadors contra el capital i el règim dictatorial que ha dominat el país durant 40 anys.

Els principis fonamentals que inspiren el seu funcionament són:

Reivindicatiu i de classe. Defensa les reivindicacions immediates dels treballadors i hi poden participar tots els treballadors manuals i intel·lectuals. S'orienta cap a la supressió de la societat capitalista i la construcció d'una societat socialista en la llibertat, sobre la base de l'autogestió.

Unitari. Dintre seu poden coexistir diferents concepcions polítiques, ideològiques i religioses. Manté com a objectiu irrenunciable la

recerca de la unitat sindical, lliurement decidida pels treballadors.

Democràtic. Manté com a pressupòsit fonamental el respecte i la garantia de la democràcia interna, basada en la pràctica assembleària, a més de respectar, defensar i aprofundir la democràcia en el funcionament de les institucions polítiques, en la societat i en l'Estat.

Independent. De l'Estat, dels partits polítics i de qualsevol grup o organització.

Sòcio-polític. A més de reivindicar la millora de les condicions de vida i de treball de tots els treballadors, assumeix la defensa de tot allò que els afecta com a classe en la perspectiva de la supressió de tota opressió nacional i de l'explotació de l'home per l'home.

Objectius i camps d'acció

Són objectius essencials de la Confederació Sindical de CC. OO. lluitar per:

a) La defensa dels interessos sòcio-econòmics, professionals i morals de tots els treballadors i la millora constant de les seves condicions de treball i de vida.

b) La conquesta dels drets i llibertats sindicals, polítics i nacionals, i la lluita constant contra tot intent de marginar o excloure els tre-

balladors de la participació democràtica en la vida del país, i la consecució d'una societat socialista.

c) L'accés a la cultura i a l'ensenyament, a tots els nivells, i la promoció i defensa d'un autèntic patrimoni cultural dels treballadors i dels pobles de l'Estat espanyol.

d) La conquesta d'una igualtat real per a la dona, la promoció i la defensa dels seus drets específics, contra tota opressió o discriminació en raó del sexe.

e) La defensa dels drets específics del jove treballador.

f) La intervenció sobre els òrgans on es prenen les decisions que afecten el conjunt de la societat i especialment els treballadors i les seves famílies.

g) La protecció de la salut i de la integritat física dels treballadors i l'eficaç assistència a ells i a les seves famílies en cas d'invalidesa, accident, malaltia, atur parcial o total, vellesa, fins a assolir un sistema complet de Seguretat Social que elimini la discriminació dels treballadors del camp i altres sectors i que abraci tots els ciutadans.

h) La plena ocupació, que elimini l'emigració forçada, el desenvolupament de l'economia, la justa distribució de la renda, el progrés tècnic i científic, el progrés social, i contra el desequilibri regional en totes les seves manifestacions.

i) La plena afirmació del paper fonamental i insubstituïble que el Sindicat dels treballadors té en la construcció i el desenvolupament d'una societat democràtica.

j) La solidaritat internacional dels treballadors, com és tradició en la història del nostre moviment sindical.

Per a la Confederació Sindical de CC. OO. constitueix una preocupació de primer ordre en l'acció sindical la conquesta i l'extensió dels drets sindicals en l'empresa i en tots els àmbits.

De la unitat obrera

Per a la Confederació Sindical de CC. OO., juntament amb la llibertat, la unitat és el bé més gran de la classe treballadora. Cap treballador no ha d'eludir la part que li correspon en la lluita de la seva classe, per les conquestes immediates i fins al seu total alliberament, ja que tots els treballadors es beneficien de l'acció sindical.

La Confederació Sindical de CC. OO. considera com a objectiu fonamental la consecució de la unitat sindical orgànica dintre de l'Estat espanyol mitjançant la creació, al més aviat possible, d'una Confederació Unitària que sigui l'expressió voluntària i lliure dels treballadors i que unifiqui totes les forces sindicals, respectant les distintes experiències i concepcions existents. A aquesta Confederació podran adherir-s'hi lliurement tots els treballadors del nostre país.

La unitat sindical és un factor determinant, no solament del reforçament del sindicat i del seu poder de negociació, sinó també de l'eficàcia per aconseguir l'emancipació dels treballadors. Per això, la Confederació Sindical de CC. OO. es proposa consolidar i estendre la convergència i les iniciatives unitàries ja realitzades amb altres Centrals de treballadors i el seu ulterior desenvolupament en el camí cap a la unitat sindical en la llibertat.

En aquest sentit es compromet a:

- Promoure tota iniciativa que s'encamini a afavorir la unitat d'acció.
- Promoure i generalitzar la construcció de formes unitàries de representació dels treballadors, a partir de les assemblees i dels organismes que els mateixos treballadors elegeixin democràticament.
- La C. S. de CC. OO. proposa als treballadors i a les altres Centrals sindicals la realització, dins de la llibertat, d'un Congrés Sindical de Treballadors, constituent i lliure, en la democràcia, que reculli l'aspiració unitària de la classe obrera i de les seves organitzacions sindicals.

Sobre la independència de la Confederació

La independència de la Confederació Sindical de CC. OO. s'expressa i es garanteix, fona-

mentalment, per mitjà del més ampli exercici de la democràcia i de la participació dels treballadors en la vida interna del Sindicat; en l'elaboració —amb absoluta independència— de la seva línia sòcio-política; en el respecte a les condicions que expressen els interessos particulars i generals dels treballadors; amb el desenvolupament de la formació dels seus quadres sindicals i amb el finançament de l'organització sindical per part dels treballadors.

Les Assemblees de treballadors i el respecte a les seves decisions preses per majoria són l'ànima d'aquesta independència; la decisió de la majoria és vinculant per als seus membres.

La Confederació Sindical de CC. OO. considera que la seva independència no significa la negació del paper insubstituïble dels partits polítics en la seva esfera pròpia.

Per tot això la Confederació Sindical de CC. OO. ha d'assumir les seves responsabilitats i traçar la seva línia d'acció amb independència de l'Estat, dels partits polítics, dels poders econòmics o de qualsevol altre interès al marge dels seus fins. Refusa, per tant, qualsevol concepció del sindicat com a corretja de transmissió dels partits.

De la seva concepció democràtica

Declarem com a principi fonamental de la C. S. de CC. OO. la igualtat de drets materials i sindicals, basada en la solidaritat de classe en-

tre els treballadors de la indústria, de la terra, de la mar, dels serveis, dels funcionaris de l'administració o de qualsevol altra categoria de treballadors. Rebutgem qualsevol discriminació de sexe, edat, raça o ideologia, i reclamem un respecte profund per a les distintes concepcions filosòfiques, polítiques i religioses de cada un dels treballadors.

Entenem el funcionament democràtic del sindicat de la forma següent:

- Que tots els treballadors que acceptin els principis de la C. S. de CC. OO. tinguin dret a elegir i ser elegits. Quan un treballador sigui elegit i accepti ocupar càrrecs de la C. S. de CC. OO. d'àmbit superior al de l'empresa, haurà d'afiliar-se a la Confederació.
- Que les actituds i accions adoptades representin i responguin a l'autèntic sentir dels treballadors i no exclusivament dels seus dirigents o grups minoritaris.
- A l'interior de la Confederació és previsible que es configurin corrents d'opinió, tant davant qüestions concretes com de caràcter més general. Tots els afiliats tenen dret a participar en la formació d'aquestes posicions, sempre i quan no prenguin el caràcter de corrents amb noms o organitzats, que posin en perill la unitat de la Confederació o atemptin contra els seus principis o Estatuts.

  En les Assemblees o Congressos hauran de ser tinguts en compte, sobre la base de

formulacions expresses, sempre que comptin amb el suport, com a mínim, del 10 per 100 dels afiliats de l'organització corresponent. Així mateix podran expressar-se lliurement a través dels canals ordinaris de les distintes organitzacions.

- L'afiliació a la Confederació Sindical és un acte voluntari dels treballadors i es realitza mitjançant l'adquisició del carnet i el pagament de la quota de la Confederació, a través d'alguna de les seves organitzacions territorials o sectorials.
- Un treballador serà donat de baixa en la Confederació per la seva lliure decisió o per falta de pagament de tres mesos consecutius.
- Qualsevol afiliat a la Confederació té garantida la plena llibertat d'expressió; la manifestació, fins i tot pública, d'eventuals discrepàncies sobre les decisions preses; el respecte a les seves opinions polítiques, conviccions ideològiques i religioses.
- Tots els càrrecs de direcció són electius.
- L'elecció dels òrgans dirigents ha de ser realitzada dins el període de temps establert als Estatuts. En tot moment els elegits podran ser revocats si la majoria dels qui els han elegit així ho decideixen.
- Tots els càrrecs són reelegibles.
- En les eleccions, en el cas que es presenti més d'una llista de candidats, s'aplicarà el sistema proporcional. S'ha d'intentar, en benefici de la unitat, presentar una candidatura

única. En cas de no ser possible la candidatura única, s'aplicarà el sistema proporcional, sobre la base que aquells candidats de la llista minoritària que hagin sortit elegits en la candidatura majoritària es comptabilitzin ja a efectes del còmput final.

- S'admetran a l'elecció les llistes de candidats presentades o sostingudes com a mínim pel 10 per 100 dels afiliats a l'organització on es faci l'elecció.
- Les decisions dels Congressos o de qualsevol altre organisme directiu seran preses, normalment, per majoria simple i són vinculants per a tots els membres.

Autonomia i democràcia en les posicions sobre problemes polítics

La Confederació Sindical de CC. OO. considera que és possible mantenir una convivència unitària entre tots els seus inscrits, observant els principis democràtics del present Estatut i els criteris que es desprenen d'una llarga vida sindical unitària.

Constitueix garantia d'unitat del nostre Sindicat la consciència que ha anat madurant en el mateix moviment sindical en el sentit que el Sindicat no pot ser, per la seva naturalesa i les seves funcions, una seu de conflictes ideològics o polítics. Això no obstant, el Sindicat no pot restar indiferent davant els problemes polítics, que interessen els treballadors com a classe, i

per tant ha de valorar de forma autònoma i democràtica les pròpies posicions polítiques, tot inspirant-se en els interessos generals dels treballadors i considerant com a objectiu prioritari la salvaguarda de la unitat de l'organització sindical.

Per això, quan es tracti de qüestions purament polítiques no previstes en els objectius generals fixats als Estatuts o a les resolucions dels Congressos, i sobre les quals sorgeixin divergències no immediatament superables, el Consell Confederal, o en cas d'urgència el ple del Secretariat, prendran una posició majoritària, i les posicions discrepants quedaran en llibertat per fer pública llur pròpia opinió sobre la qüestió en disputa.

Sobre l'acció sindical

Cada organització, al nivell que li correspongui, té l'exclusiva iniciativa de l'acció sindical, responsable i cívica, que desenvoluparà consolidant l'experiència positiva d'una relació democràtica amb els treballadors en totes les fases de la lluita —per mitjà de les assemblees— i tenint en compte les orientacions fixades per la Confederació per vincular la seva acció sindical a la del conjunt dels treballadors. Consultarà igualment, quan sigui necessari, a les instàncies superiors sobre els termes essencials de les reivindicacions.

Pel que fa a l'acció sindical concreta —i especialment a la vaga—, són competència de cada organització interessada. L'acció que interessi més d'un ram haurà d'acordar-se entre els organismes interessats en el pla provincial, en la Unió corresponent de CC. OO.; en el pla de nacionalitat o regió, a la Confederació nacional o regional, i en el pla estatal, a les Federacions implicades o els organismes de màxima direcció de l'organització de la Confederació Sindical de CC. OO., és a dir, el Consell Confederal o el Secretariat.

Estructura de la Confederació

L'estructura de la Confederació Sindical de CC. OO. arrenca del lloc de treball i es basa en les Comissions Obreres d'empresa o centre d'activitat, i s'articula per rams de producció des del nivell local fins al de l'Estat.

En cada localitat s'establiran Sindicats de CC. OO. per rams de producció que formaran conjuntament les Unions Sindicals de CC. OO. amb els delegats elegits pels diferents rams.

Aquests mateixos criteris són vàlids per a la formació d'Unions Provincials, a les quals s'incorporaran els delegats nomenats per rams i localitats.

Les nacionalitats i regions crearan un òrgan de representació únic en els seus àmbits respectius, que es regirà pels seus propis Estatuts i

que tindrà la competència d'establir programes i orientacions per al treball sindical en el seu àmbit respectiu, sempre que no contradigui els Estatuts de la Confederació.

Els òrgans directius de la Confederació Sindical de CC. OO. són:

- **El Congrés Confederal**
- **El Consell Confederal**
- **El Secretariat**
- **La Permanent del Secretariat o Secretaria Permanent**

El Congrés de la Confederació Sindical de CC. OO. és el màxim òrgan deliberant i decisori de l'estructura organitzativa a nivell de tot l'Estat. Atès que la Confederació s'articula en estructures de rams o Federacions i horitzontals o Unions, els delegats al Congrés Confederal seran elegits pels Congressos de l'estructura horitzontal i pels de l'estructura de rams.

Les proporcions en què estaran representades cada una d'aquestes dues estructures seran les que corresponguin a la seva força numèrica, segons la normativa de convocatòria del Congrés.

Sobre el Congrés Confederal

Són tasques o atribucions del Congrés Confederal les següents:

1. Determinar l'orientació político-sindical de la Confederació.
2. Aprovar o modificar el Programa general de la Confederació.
3. Decidir sobre la modificació de l'Estatut Confederal i sobre la liquidació de la Confederació. Aquestes decisions només seran vàlides quan es prenguin per una majoria qualificada de dos terços dels vots representats.
4. Elegir el Consell Confederal.
5. Elegir el Secretari general de la Confederació.

El Congrés serà convocat com a mínim cada dos anys o quan el Consell Confederal, amb una majoria qualificada de dos terços, ho consideri oportú. En aquest cas, es tractarà d'un Congrés extraordinari.

El Consell Confederal

Es el màxim organisme deliberant i decisori de la Confederació entre Congrés i Congrés. Serà convocat pel Secretariat de la Confederació tres cops l'any com a mínim, i cada vegada que la majoria simple ho consideri oportú.

Formaran part del Consell Confederal, a més dels elegits pel Congrés, segons el criteri proporcional, els membres del Secretariat, els Secretaris generals de les nacionalitats i regions i els Secretaris generals de les Federacions de Ram constituïdes. El seu nombre serà de 200.

Són funcions del Consell Confederal:

1. Discutir i decidir sobre la política general de la Confederació entre dos Congressos.
2. Elegir el Secretariat.

El Secretariat

Es l'òrgan de direcció de la Confederació i el que porta a la pràctica les decisions preses pel Congrés o pel Consell Confederals. Es reuneix com a mínim un cop el mes en sessió plenària.

El Secretariat nomena les Comissions de Treball i fixa la quantia de les retribucions del personal al servei de la Confederació.

Dintre del Secretariat s'elegirà una Secretaria permanent com a òrgan executiu i de direcció operativa de la Confederació, que haurà de respondre davant del Consell Confederal i davant del ple del Secretariat i haurà de portar a la pràctica les decisions d'aquests.

Aquest Secretariat tindrà el Secretari general com a representant públic i legal de la Confederació.

La seu de la Confederació es fixa a Madrid.

La Secretaria permanent es reuneix almenys un cop la setmana, convocada pel Secretari general o per una tercera part dels seus components; porta a la pràctica les decisions del Consell, del ple del Secretariat, i assegura la direcció diària de l'activitat de la Confederació; manté un contacte permanent amb totes les Federacions i Unions a tots els nivells. També té facultat per deliberar i prendre decisions sobre qüestions que necessiten una solució urgent.

La Secretaria permanent assegura l'organització i el funcionament de tots els serveis centrals de la Confederació i nomena el personal tècnic.

Es també la responsable de les publicacions oficials de la Confederació, com i també de les preses de posició públiques que li calgui adoptar amb caràcter d'urgència.

Una funció específica de la Secretaria permanent és coordinar les tasques del ple del Secretariat, de les Comissions de Treball i dels serveis tècnics de la Confederació.

Tant el ple del Secretariat com la Secretaria permanent funcionaran en forma col·legiada, sobre la base de responsabilitats individuals en esferes de treball específiques.

Sobre les quotes a la Confederació

De les quotes pagades pels afiliats a la Confederació, una part anirà a parar al nivell es-

tatal, una altra a les organitzacions de les nacionalitats i regions, a les Federacions de Ram a tots els nivells i a les organitzacions locals. Els seus percentatges seran fixats respectivament pels òrgans directius de la Confederació, en aquest cas pel ple del Secretariat, després d'una necessària discussió i una entesa amb les organitzacions directament interessades, i sobre la base del criteri de repartiment establert pel Consell de la Confederació.

Comissions de control administratiu

En cada una de les organitzacions de la Confederacio s'observaran les normes de control administratiu següents:

a) Elecció per part del Congrés corresponent d'una Comissió de Control, composta per cinc membres, la tasca de la qual serà la de controlar el funcionament administratiu, l'oportunitat de les despeses i la correcta gestió econòmica i patrimonial.

b) Presentació per part de la Comissió de Control, als seus respectius Congressos, d'informes relatius a la gestió per a la qual foren nomenats.

c) Recopilar i supervisar anualment els balanços i pressupostos i elaboració d'un informe per sotmetre-ho tot al coneixement del Secretariat Confederal i per a la posterior presentació al Congrés de cara a la seva aprovació.

Sobre la solidaritat internacional dels treballadors

La nostra classe obrera s'ha caracteritzat a través de la seva història com una classe profundament internacionalista. En aquesta època de gran concentració capitalista a escala mundial i de poderoses empreses multinacionals, la solidaritat entre els treballadors de tots els països resulta vital tant per a la consecució de reivindicacions immediates com per als canvis socials que alliberen els treballadors de l'explotació.

La C. S. de CC. OO. assumeix la història de la nostra classe i decideix establir i reforçar les seves relacions solidàries amb tots els sindicats del món, i a tots els nivells, independentment de la seva afiliació o no afiliació a les Confederacions o Federacions mundials existents.

Manté la decisió de no afiliar-se a cap d'aquestes organitzacions mundials.

Per haver considerat, des de la seva fundació, com a molt positiva la creació de la Confederació Europea de Sindicats, que acull tots els sindicats d'Europa, independentment de les seves tendències, la Confederació Sindical de CC. OO. reafirma la decisió de gestionar el seu ingrés en l'esmentada Confederació, amb els mateixos drets i deures de les organitzacions ja confederades.

Mentre no s'hagin produït els canvis político-socials que eliminin l'emigració forçada

de treballadors, la Confederació Sindical de CC. OO. defensarà dintre i fora del país les reivindicacions específiques dels emigrants, igualment com les dels treballadors que treballen a Espanya.

Annex

En aquest annex es contenen posicions de dos membres del Secretariat no aprovades pel ple.

La incorporació d'aquest annex respon al desig del Secretariat que totes les opinions siguin tingudes en compte a l'hora de discutir els Estatuts.

Ha de quedar clar que, tret del que es refereix a la redacció d'alguns capítols, la resta dels temes forma part de les preocupacions i tasques que el Secretariat ha assumit, i molts d'ells, a més, estan tractats especialment a l'avantprojecte de Programa. Quant a la resta, el Secretariat opina que no són matèria d'Estatuts generals o que hi resulten innecessaris.

En el cas que aquestes posicions dels dos companys, discutides en assemblees, s'acceptin en el Congrés, alguna o totes, s'inclouran als Estatuts.

Respecte a l'Avantprojecte d'Estatuts, aquests companys proposen les modificacions següents:

Primera. *Al final del capítol "Sobre la independència de la Confederació", proposen afegir:*

"A fi de reforçar la imatge unitària *i* independent *que la Confederació en tot moment ha de presentar, s'estableixen les incompatibilitats següents:*

"Els càrrecs sindicals del Secretariat Confederal i dels òrgans de les Confederacions de nacionalitats i regions són incompatibles amb:

"a) Fer de representants públics dels partits polítics.

"b) Tenir mandat polític de diputat o senador o altres càrrecs públics de l'Administració estatal a tots els nivells."

Segona. *Es proposa redactar l'últim paràgraf del capítol "De la seva concepció democràtica" de la forma següent:*

"Les decisions dels Congressos o de qualsevol altre organisme directiu seran preses per majoria simple en els assumptes ordinaris. En les decisions de gran importància caldrà una majoria qualificada de dos terços. Es procedirà a tal votació quan ho sol·liciti la quarta part dels presents. Les decisions adoptades seran vinculants sempre que no contradiguin els Estatuts o els principis de la Confederació."

Tercera. *El darrer paràgraf del capítol "Autonomia i democràcia en les posicions sobre problemes polítics", que comença amb: "Per això, quan..." i acaba "qüestió en disputa", es proposa que sigui substituït per:*

"Amb aquest fi, quan el Consell Confederal o en cas d'urgència el ple del Secretariat hagin de prendre una posició, aquesta serà presa per majoria, i les posicions discrepants quedaran en llibertat per fer pública la seva opinió sobre la qüestió en disputa.

"Així mateix s'evitarà prendre punts de vista de caràcter excloent o particularment identificats amb la política d'un partit, ja que això podria col·locar en situació difícil els que hi estiguessin en desacord."

Quarta. *Es proposa substituir l'últim paràgraf del capítol "Estructura de la Confederació" per aquests dos:*

"Les nacionalitats i regions crearan un òrgan de representació únic en els seus àmbits respectius, que es regirà pels seus propis Estatuts, i que establirà els programes i orientacions per al treball sindical i decidirà amb plena llibertat sobre les qüestions que l'afectin o que li siguin pròpies.

"Els òrgans de nacionalitat o regió, sobirans als seus àmbits respectius, s'uniran a la Confederació estatal sempre i quan n'acceptin els Estatuts."

A part aquestes modificacions a l'Avantprojecte, els dos companys proposen la incorporació dels capítols específics següents:

a) *La dona en la Confederació Sindical de CC.OO.*
b) *Rams especials (parats, enginyers, tècnics i quàdres i treballadors joves).*
c) *Comissió d'arbitratge, caixa de resistència i fons d'organització.*
d) *Propaganda.*

Respecte al capítol a) *"La dona en la C. S. de CC. OO.", els dos companys opinen:*

"Ateses les exigències específiques de la lluita de la dona pel seu alliberament efectiu, el Congrés [ha d'acordar] la constitució, dins de les CC. OO., de la 'Unió Confederal de la Dona Treballadora', en la qual [s'integraran] a pròpia voluntad les dones afiliades a les CC. OO., sense perjudici de llur enquadrament, juntament amb els homes, en les estructures ordinàries de ram o territorials. La 'Unió Confederal de la Dona Treballadora' tindrà representació als òrgans directius de les Centrals de nacionalitat i regió, i també als organismes estatals, la Coordinadora Confederal i el Secretariat Confederal."

Davant aquesta proposta dels dos companys, la resta del Secretariat opina que, donada la gran importància que la C. S. de CC. OO. concedeix al tema de la dona treballadora, seria una discriminació ofensiva per a la dona diferenciar-la dels treballadors, pel fet de la seva estructuració a part. Per contra, es considera que la dona ha de ser tractada com un treballador més sense cap discriminació, encara que es creïn comissions especials a tots els nivells per al treball de cara a la dona.

Sobre el capítol b) *"Rams especials" tots dos companys assenyalen sobre el tema dels parats: "La creació d'un ram de parats podria ser un bon instrument per aglutinar-los".*

Tot el Secretariat, tret d'aquests dos companys, opina que la creació d'aquest ram donaria lloc a una representació innecessària, ja que els parats han d'estar integrats al ram a què pertanyen a fi que no es desvinculin de la problemàtica del ram, mentre dura la seva situació de parats.

Sobre el d'enginyers, tècnics i quadres assenyalen: "Atenent a les seves característiques professionals, socials i econòmiques, cal, en aquest cas, adoptar una estructuració particular:

"● Per un costat, s'han d'integrar, sota formes específiques, als nivells del ram a què pertanyen, a fi d'afermar i assegurar els llaços que els uneixen als altres assalariats.

"● Per l'altre, s'han de coordinar de forma pròpia per abordar el tractament i l'orientació de la problemàtica específica d'aquests sectors, i que podria agrupar també professionals no integrats directament en la producció.

"Tot això aconsella la creació de la 'Unió Confederal d'Enginyers, Tècnics i Quadres'."

Sobre aquesta proposta dels dos companys, la resta del Secretariat opina que seria una discriminació el fet que, per les seves característiques professionals, els tècnics no fossin inclosos entre els treballadors en els Estatuts. Una altra cosa serà que la seva problemàtica sigui analitzada profundament per la Confederació en normes posteriors.

Respecte al tema de "treballadors joves", els dos companys indiquen: "[els treballadors joves] alhora que s'associen al ram a què pertanyen, caldria crear la 'Unió Confederal de Treballadors Joves', on dedicarien les seves energies a la solució dels seus problemes".

El Secretariat opina que seria perjudicial separar el jove treballador en una Confederació especial, ja que tant els problemes generals de la classe obrera com els peculiars de la joventut treballadora són problemes que han d'abordar tots els treballadors sense distinció d'edat.

Respecte al capítol c) "Comissió d'arbitratge, caixa de resistència i fons d'organització", els dos companys assenyalen sobre la Comissió d'arbitratge: "En cada Congrés de les Centrals de nacionalitat i regió, i en el Congrés Confederal, s'elegiran Comissions d'arbitratge la comesa de les quals serà d'entendre i de mediar en els casos i conflictes que puguin sorgir dins la Confederació Sindical de CC. OO.

"La intervenció de la Comissió d'arbitratge es produirà a petició d'una de les parts.

"Cada part podrà nomenar dos representants àrbitres i la Comissió d'arbitratge designarà dos membres a fi de conèixer el conflicte i informar. El dictamen de la Comissió d'arbitratge serà sotmès per a la seva ratificació a l'òrgan de govern corresponent a les nacionalitats i regions i al Secretariat general en el pla estatal.

Les parts hauran de sotmetre's a les disposicions de la sentència arbitral ratificada."

Aquest tema es va discutir àmpliament, i no va semblar oportú incloure'l als Estatuts per la ineficàcia real que sol caracteritzar aquestes Comissions d'arbitratge, a part que aquest tema sembla més propi d'una normativa al marge dels Estatuts.

En relació al tema de la caixa de resistència, els dos companys assenyalen: "Les organitzacions a diferents nivells fomentaran la creació de caixes de resistència per empreses i localitats o zones de treball a fi de possibilitar el sostenimment econòmic almenys parcial de les vagues i altres accions de lluita. S'ha de posar atenció en el fet que aquestes caixes de resistència siguin unitàries, afectant tant els afiliats a les distintes Centrals sindicals com els no afiliats a cap d'elles. La constitució d'aquestes caixes de resistència no [ha de] ser obstacle perquè al moment de les accions de lluita de la classe treballadora aquesta s'aixequi en ajuda solidària mútua de tots els treballadors".

Sobre el tema de fons d'organització, opinen: "Una part podrà dedicar-se a la constitució d'un fons d'organització, l'objecte del qual s'eria impulsar el desenvolupament de la C. S. de CC. OO. en les zones i els rams on aquesta estigui dèbilment implantada, i cobrir tot tipus de necessitats específiques en la potenciació de l'organització. Les Centrals de nacionalitat i regió i la Coordinadora Confederal decideixen sobre la

Avantprojecte d'Estatuts i Programa de la Confederació Sindical de Comissions Obreres

25 pts.